

שהיה סתום בחכמה והבינה וע"י המלכות שהיא סוד תורה שבעל פה נגלה הכל לישראל למטה (רמ"ק) והתורה נקראת. **חַיִּים** משום, **דְּכָל חַיִּים דְּלַעֲלָא בְּה אַתְּכַלְלִיו, וּמְנָה נְפָקִין** שכל החיים העליונים שהם המוחין הנמשכים מהחכמה והבינה הם נכללים בתורה שהוא ז"א וממנה הם יוצאים למלכות שהיא סוד באר מים חיים (מק"מ). **לְמַחְזִיקִים בְּה הַכוּוּנָה, לְאִינוּן דְּאַחֲדִין בְּה** לתלמידי החכמים האוחזים בתורה ומקיימים אותה, **דְּמֵאן דְּאַחֲד בְּאוֹרֵיתָא אַחֲד בְּכֻלָּא, אַחֲד לְעִילָא וְתַתָּא** משום שמי שהוא אחוז בתורה הוא אחוז בכל הספירות העליונות והוא אחוז למעלה בג"ר ששם שורש התורה וכן הוא אחוז למטה בספירות התחתונות ששם התפשטות החיים (רמ"ק). **וְתוּמְכִיָּה מְאוּשָׁר, מֵאן תוּמְכִיָּה** שואל, מי הם תומכיה. **אֵלִין אִינוּן דְּמְטִילִין מְלָאֵי, לְכִיסָן שְׁל תְּלַמְדֵי חֲכָמִים, בְּמָה דְּאוּקְמוּהָ** [יג] ומשיב שהם אותם אלו הנותנים מלאי של ממון לכיסם של הת"ח כמו שפירשהו חז"ל שהוא נותן סחורה לת"ח בכדי להשתכר בה.

אור הרשב"י

פרקמטיא לתלמיד חכם ומהנה לתלמיד חכם מנכסיו, מעלה עליו הכתוב כאלו מתדבק בשכינה. עוד אהו"ל (ברכות י ב) כל המארה תלמיד חכם בתוך ביתו ומהנהו מנכסיו, מעלה עליו הכתוב כאלו מקריב תמידין שנאמר וגו'. עוד שם (בד' ס"ג ב) פתח ר' נחמיה בכבוד אכסניא ודרש, מאי דכתיב ויאמר שאול אל הקני לכו סורו וכו' ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל, והלא הדברים ק"ו, ומה יתרו שלא קרב

[יג] ובענין מעלת החזקת תורה כתב החפ"ן חיים בשמירת הלשון וז"ל: בא וראה גודל מעלת מחזיק התורה ומהנה לתלמיד חכם מנכסיו ומתקרב אליו, שמעלה עליו הכתוב כאלו מתדבק בשכינה, כמו שאהו"ל (בכתובות קי"א) על הפסוק ואתם הדבקים בה' אלהיכם וגו' וכי אפשר לו לאדם להתדבק בשכינה והלא כתיב כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא, אלא כל המשיא בתו לתלמיד חכם והעושה

וְתוֹמְכֶיהָ, וְאֵלֹהֵי הַתּוֹמְכִים בְּת"ח זָכִי לְנִבְיָאֵי מְהִימְנֵי דִּיפְקוֹן

מַזִּיחַ זֹכִים שִׁיצְאוּ מֵהֶם בְּנִים שְׂרָאוּיִים לְהִיּוֹת נְבִיאִים שֶׁהֵם מִמְּקוֹם

הַנְּצַח וְהַהוֹד (רמ"ק). מְאוֹשֵׁר, אֶל תְּקָרִי מְאוֹשֵׁר, אֶלָּא מְרָאשׁוּ,

אֵינּוֹן תְּמַכִּין לְאוֹרֵייתָא, מְרָאשׁוּ וְעַד סוּפּוֹ שֶׁהֵם אֵלֹהֵי הַתּוֹמְכִים

בְּתוֹרָה מְרָאשׁוּ וְעַד סוּפּוֹ דְהֵינּוּ שֶׁהֵם מִמְּשִׁיכִים שֶׁפַע מֵהֶרָאשׁ שֶׁהוּא הַחֲכֵמָה עַד הַיִּסוּד

שֶׁהוּא סוּף הַגּוֹף (רמ"ק). **מְרָאשׁוּ, דָּא רִישָׁא דְכֻלָּא דְאֶקְרִי רֵאשׁ,**

דְּכֻתִּיב וּמִבְּאֵר שְׂרָאשׁוּ זֶה הַחֲכֵמָה שֶׁהִיא הֶרָאשׁ לְכָל הַסְּפִירוֹת שֶׁהִיא נִקְרָאת רֵאשׁ

שְׁכַתוֹב בַּפְּסוּק, (מְשַׁלִּי ח) **מֵעוֹלָם נִסְכַּתִּי מְרָאשׁ** דְהֵינּוּ שֶׁהַחֲכֵמָה הַנִּקְרָאת

רֵאשׁ אֹמֶרֶת שְׂאֲנִי מֵעוֹלָם נִסִּיכָה וּמוֹשֶׁלֶת. **וְרֵאשׁ דָּא חֲכֵמָה, דְּאִיְהִי**

רִישָׁא לְכָל גּוּפָא וְהֶרָאשׁ הַזֶּה הוּא הַחֲכֵמָה שֶׁהוּא הֶרָאשׁ לְכָל הַגּוֹף, **וְגוּפָא**

אֶתְפָּשֵׁט בֵּיהּ עַד סִיּוּמָא דְשִׂית סְטָרִין וְתוֹמְכֶיהָ וְהַגּוֹף

מִתְפָּשֵׁט מִמֶּנָּה עַד סִיּוּם הו"ק שֶׁהוּא הַיִּסוּד, וְתוֹמְכֶיהָ פִּירוּשׁוֹ שְׁתוּמְכֵי הַתּוֹרָה הֵם אַחֲזוּזִים

בְּנְצַח וְהוֹד הַמְעַמִּידִים אֶת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַת"ת, **כְּמָה דְאֵת אָמַר** כְּמוֹ שְׂנֵאמַר,

(שִׁיר הַשִּׁירִים ה) **שׁוֹקִינוּ עַמּוּדֵי יֵשׁ** שֶׁהַשׁוֹקִים הֵם נְצַח וְהוֹד הַמְעַמִּידִים אֶת

הַת"ת הַנִּקְרָא שֵׁשׁ מִפְּנֵי שֶׁהוּא כּוֹלֵל אֶת הו"ק. **דְּאֵינּוֹן דְּמַטִּילִין מְלָאֵי**

אור הרשב"י

ק"ו, ומה ארון שלא אכל ושתה אלא כיבוד וריבוץ לפניו, כך. המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומאכילו ומשקהו ומהנהגו מנכסיו על אחת כמה וכמה.

את משה אלא לכבוד עצמו, כך. המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומאכילו ומהנהגו מנכסיו על אחת כמה וכמה. פתח ר' אליעזר בכבוד אכסניא ודרש, ויברך ה' את בית עובד אדום הגתי בעבור ארון אלהים, והלא דברים

הלימוד היומי

לְכִיסָן שֶׁל תִּלְמִידֵי חֲכָמִים אֵינּוֹן תִּמְכִּין לְאוֹרֵייתָא
 מִרִישָׁא עַד סִיּוּמָא דְגוּפָא ואלו המטילים מלאי של ממון לכיסם של הת"ח
 הם התומכים של התורה מהראש שהוא החכמה עד סיום הגוף שהוא היסוד דהיינו שהם
 ממשיכים את השפע מחכמה ליסוד והמלכות הנקראת כיס יונקת ממנו, וְכֹל
 מְהֵימְנוּתָא, בֵּיהּ תִּלְיָא, וְאַתְמָךְ וכל עולם האצילות הנקרא אמונה
 תלוי בנצח וההוד ונתמך בהם (רמ"ק). וְזָכִי לְבָנִין דִּיתְחִזּוּן לְנְבִיאֵי
 מְהֵימְנֵי ועי"כ הוא זוכה לבנים מנצח והוד הראויים להיות נביאי האמת.

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (ויקרא א) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֵלָיו מֵאַהֲל מוֹעֵד לֵאמֹר. וַיִּקְרָא אֵלָיִךְ זַעֲרָא,
 אִמָּאִי [יד] ושואל רבי יצחק למה נכתב תיבת ויקרא עם א' קטנה. אֵלָא בְּנִין
 לְאַחֲזָא מֵאֵן הוּא הֵהוּא דְקָרָא אלא הטעם הוא בכדי להראות מי הוא
 זה שקרא למשה, הֵהוּא דְשָׂרִי בְּמִקְדָּשָׁא ואומר שהיא השכינה שהיתה
 שורה בביה"ק ובה היא סוד האותיות הקטנות (רמ"ק), וְכִדִּין זְמִין לְמֹשֶׁה,
 כְּמֵאֵן דְּזְמִין אוֹשְׁפִיזָא ואז הזמינה השכינה את משה כמו מי שמזמין אורח

אור הרשב"י

מדרכו הרעה והוא משיב עצמו אל הבורא
 יתברך או אחר כך וידבר ה' אליו מאהל מועד
 לאמר דהיינו כשבא לעשות איזה עבירה
 והקב"ה מונע אותו על ידי איזה סיבה שלא
 יוכל לעשות העבירה הרי הוא כמו שמדבר
 שובה אלי עד מתי תלך אחר הבלידך.

[יד] וביאר המאור עינים את הפסוק ויקרא אל
 משה כתיב אל"ף זעירא דהיינו שהש"ת שהוא
 אלופו של עולם הוא מצומצם אצל כ"א
 מישראל וקורא אותו לשוב דהיינו הרהורי
 תשובה שבאים לו רק מפני שאינו מבין שזה
 קורא אותו הש"ת כ"ה לכן כתיב ויקרא סתם
 אבל כשמבין שזה קורא אותו הש"ת לשוב

לביתו. **הָכָא א' זְעִירָא** ולכן נכתב כאן ויקרא עם א' קטנה לרמוז לשכינה,
הָתָם א' רַבְתָּא ובדברי הימים כתוב אדם עם א' גדולה בפסוק, **אָדָם שֵׁת**
אַנּוּשׁ. (ס"א אָדָם) **דָּא שְׁלִימוּ דְכֻלָּא** מפני שאדם הראשון היה שלימות הכל
 והיה אחוז בחכמה ולכן הוא נכתב בא' גדולה כי האותיות הגדולות הם בחכמה (אור החמה
 בשם מהרח"ו).

תָּא חַזִּי, מַה בֵּין מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן, הֵי מַנִּייהוּ עֲלָאָה בא וראה
 מה ההבדל בין משה לאהרן ומי מהם יותר גדול. **אַלָּא מֹשֶׁה עֲלָאָה,**
מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִלְפָּא, אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא
 אלא משה הוא יותר עליון מפני שהוא השושבין של המלך ז"א ואילו אהרן הוא השושבין
 של המלכה השכינה. **מָתַל לְמִלְפָּא דְהָוָה לִיָּה מִטְרוֹנִיתָא**
עֲלָאָה. מַה עֵבֶד והוא משל למלך שהיה לו מלכה עליונה וחשובה מה עשה
 המלך לכבודה. **יְהֵב לָהּ שׁוֹשְׁבֵינָא לְתַקְנָא לָהּ וְלֹאִסְתַּכְּלָא**
בְּמַלְי דְּבֵיתָא נתן לה שושבין שיתקן אותה וישגיח על צורכי ביתה וכך אהרן הכהן
 היה השושבין של השכינה ומתקן את כל צרכיה שאם ח"ו נעשה איזה פגם אהרן היה
 מתקנו. **וְעַל דָּא, פֶּד עֵייל שׁוֹשְׁבֵינָא דָּא לְמִלְפָּא, לָא עֵייל**
אַלָּא עִם מִטְרוֹנִיתָא ועל כן כאשר היה רוצה השושבין להכנס למלך לא היה
 נכנס אלא רק עם המלכה דהיינו שאהרן היה נכנס למשכן רק בכדי לייחד את ז"ו, **הַדָּא**
הוּא דְכְּתִיב וזהו שכתוב בפסוק, **בְּזֹאת יבא אַהֲרֹן וְגו'** דהיינו
 שכניסת אהרן למשכן היה רק ביחד עם השכינה הנקראת זאת.